

Ter vrome nagedachtenis aan

Bernardus

Warnerus Johannes Eijsink

Hij werd geboren 16 november 1892 te Haaksbergen. Na een kortstondige ziekte is hij overleden in het r.-k. ziekenhuis te Enschede op 3 maart 1962.

Op 8 maart d.o.v. is zijn lichaam ter ruste gelegd op het r.-k. kerkhof te Haaksbergen, waar het de verrijzenis op de Jongste Dag afwacht.

Geheel onverwacht riep God deze trouwe dienaar tot zich in de Hemel. Maar dit plotselinge heengaan verontrust ons niet, omdat zijn rustige en goede leven een waarborg voor ons is, dat God hem de eeuwige Vrede heeft geschonken. Hij was een oprecht en eerlijk man zonder pose, die op eenvoudige wijze door het leven ging, tevreden met wat het leven hem te bieden had.

Sterven is hard, maar voor wie gelooft, is de verschrikking weggenomen. Wij weten, dat de dood een overgang is naar het eeuwige leven en we weten ook, dat in de Hemel het einddoel van ons leven ligt. Daarom juist jubelt de Kerk bij de dood van de heiligen, om het grote geluk, dat hen ten deel valt.

Mijn dierbaren, ik blijf u dankbaar voor de liefde en goedheid, die ik altijd van u heb mogen ondervinden. Blijven wij voor elkaar bidden.

ONZE VADER. WEES GEGROET.

Mijn Jezus, barmhartigheid.